

Ασπροπόταμος 4/3/2010. Αθηνόραμα

Από τη μία η κοσμική Ελάτη και από την άλλη η παρθένα περιοχή του Ασπροπόταμου. Η Έλλη Μπουμπουρή ακροβατεί ανάμεσά τους σε ένα great drive φουλ του πράσινου.

Χρώμα φθινοπώρου στα δάση της Πίνδου.

Μπαράκια και mountain resorts τη μια βραδιά, κοκορέτσι στη λαδόκολλα και river hotels την άλλη. Ένα on the road στην Πίνδο που τα έχει όλα. Πέρα όμως και πάνω απ' όλα διατρέχει μια από τις ομορφότερες (χωρίς υπερβολή) περιοχές της Ελλάδας. Οκτώ βουνά, δεκάδες μικρά χωριά, σπάνια δάση και ένα ποτάμι-θρύλος, ο Αχελώος, που ξεκινάει την πορεία του από εδώ. Βρισκόμαστε στην καρδιά της Πίνδου, στο σημείο όπου η Θεσσαλία συναντάει την Ήπειρο. Το ένα κομμάτι του οδοιπορικού, αυτό που περιλαμβάνει την αναπτυσσόμενη τουριστικά περιοχή του Κόζιακα (Ελάτη-Περτούλι), μάλλον το γνωρίζετε οι περισσότεροι. Το δεύτερο όμως κομμάτι, αυτό που διεισδύει στην κοιλάδα του Ασπροπόταμου, μπήκε στον τουριστικό χάρτη πριν από λίγα χρόνια, όταν άνοιξε και το πρώτο ξενοδοχείο, ο «Πύργος Μαντάνια», ακριβώς πάνω στην κοίτη του ποταμού. Σ' αυτό τον τόπο, η φύση έχει μεγαλουργήσει. Σπάνια δάση οξιάς και ελάτης, πεύκου και βελανιδιάς μπλέκουν αρμονικά με πλατάνια, σφεντάμια, ιτιές και σκλήθρα, δημιουργώντας χρώματα και αρώματα που σε καθηλώνουν. Εδώ βρίσκουν καταφύγιο ελάφια, ζαρκάδια, αγριόγιδα, λύκοι, αγριογούρουνα, αρκούδες. Οι επιβλητικές βουνοκορφές που ορίζουν την κοιλάδα στέλνουν όλες τα νερά τους στην κοίτη του Αχελώου, που ξεκινά από εδώ πάνω, ως Ασπροπόταμος, το ταξίδι του ως το Ιόνιο Πέλαγος. Μύθοι και θρύλοι πολλοί γύρω από τη γέννησή του δηλώνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι οι άνθρωποι σε όλες τις στιγμές της Ιστορίας έμεναν άφωνοι μπροστά στην τόση ομορφιά του τοπίου και προσπαθώντας να την εξηγήσουν κατέληγαν σε ιστορίες για νεράιδες και θεούς. Ο κίνδυνος να πέσουμε κι εμείς σε ρηχούς λυρισμούς και μεγαλοστομίες είναι μεγάλος. Θα προσπαθήσουμε όμως να τον αποφύγουμε, δίνοντάς σας μόνο εκείνες τις πληροφορίες που θα κάνουν το ταξίδι σας καλύτερο. Γιατί η επαφή με τη φύση είναι προσωπική υπόθεση. Ένα μόνο συναίσθημα φαντάζομαι ότι θα μοιραστούμε όλοι. τη θλίψη για τα καμένα δάση που άφησε πίσω του το καλοκαίρι του 2007. Εδώ επάνω (μέσα στην απόλυτη κυριαρχία του πράσινου) η απώλεια μεγιστοποιείται και η σύγκριση εξοντώνει.

Από την πύλη στο Νεραϊδοχώρι

Το χωριό Βλάχα απέναντι από την Ελάτη.

Αρχές φθινοπώρου. ο θεσσαλικός κάμπος έχει δροσίσει και η διάσχισή του δεν είναι δύσκολη υπόθεση. Το πρώτο ραντεβού της παρέας δόθηκε –όχι τυχαία– στον «Νερόμυλο» μετά την Πύλη Τρικάλων. Ακριβώς πάνω στην κοίτη του Πορταϊκού ποταμού, εκατό μόλις μέτρα δεξιά από τον κεντρικό δρόμο που οδηγεί προς Ελάτη, έχει στηθεί ένα καφέ-μπαράκι σκέτη γλύκα με ντεκόρ όλα τα... αξεσουάρ ενός παλιού νερόμυλου σε πλήρη χρήση. Εδώ, κάτω από τα πλατάνια, με το ευγενικό σέρβις των χαμογελαστών παιδιών και το σάουντρακ του τρεχούμενου νερού σχεδιάσαμε για μία φορά ακόμα το πρόγραμμά μας επί χάρτου. Ελάτη-Περτούλι-Νεραϊδοχώρι-Δέση-Καλλιρρόη-Χαλίκι και επιστροφή από Καλλιρρόη-Καστανιά-Μετέωρα.

Έχω ακολουθήσει πολλές φορές αυτή τη διαδρομή, τώρα όμως ακόμα και η Πύλη –χωριό-πύλη και στην κυριολεξία προς την τουριστικά αναπτυγμένη περιοχή της Ελάτης– μου φάνηκε πολύ καλύτερη. Πιο προσεγμένη αισθητική στα σπίτια, στους δρόμους και ιδιαίτερα στα μαγαζιά που απευθύνονται στους ξένους. Δίπλα στο εντυπωσιακό τοξωτό γεφύρι της Πόρτας (του 1514) βρίσκεις πλέον όμορφα πέτρινα καφέ με θέα στο φαράγγι. Μια αγρότισσα από διπλανό χωριό πουλάει τσάι, ρίγανη και μέλι και, προς μεγάλη μου έκπληξη, δεν με ρωτάει αν θέλω να αγοράσω, αλλά θέλει να με φιλέψει κάτι από το κολατσιό της, ενώ μου υπενθυμίζει, αν δεν την είδαμε, πόσο σημαντική είναι η εκκλησία της Πόρτα Παναγιάς, από την άλλη μεριά του ποταμού.

Σε δεκαπέντε λεπτά φτάνουμε στην Ελάτη. Ξέροντας ότι το πιο ιστορικό ξενοδοχείο της κωμόπολης, ο «Ξενώνας Παπαναστασίου», έχει μόλις ανακαινιστεί, αρπάζω την ευκαιρία για να θυμηθώ τα πρώτα ταξίδια μου στην περιοχή πριν από πολλά χρόνια. Η Ευαγγελία Παπαναστασίου και ο άντρας της μου συστήνουν τα παιδιά τους – τρίτη γενιά ξενοδόχων. Στην ανακαίνιση, δεν ακολούθησαν το δρόμο του εντυπωσιασμού και της υπερβολικής πολυτέλειας. Σεβάστηκαν το προφίλ των πελατών τους, εκσυγχρονίστηκαν, αλλά διατήρησαν με ευλάβεια την έννοια της φιλοξενίας και της ιδανικής σχέσης ποιότητας-τιμής. Πάνω στον κεντρικό δρόμο της Ελάτης, τόσο το ξενοδοχείο όσο και το εστιατόριό τους παραμένει σήμα κατατεθέν της περιοχής. Το ίδιο ισχύει και για τους γείτονές τους ακριβώς απέναντι. Ο Στέφανος Καλαμαράς και η μητέρα του (ο πατέρας δεν ζει πια) έχουν αναβαθμίσει την παλιά ταβέρνα-κρεοπωλείο της οικογένειας σε ένα μαγαζί που σέβεται το σύγχρονο ταξιδιώτη, προσφέροντας του όχι μόνο καλό φαγητό αλλά και προσεγμένο περιβάλλον. Στο υπόγειο, μάλιστα, του κτιρίου έχει δημιουργήσει το εντυπωσιακό κελάρι-wine restaurant «Δειπνοσοφιστής», έκπληξη για την Ελάτη, που αξίζει οπωσδήποτε μια στάση. Το τρίτο μέλος της παρέας της Ελάτης, σημείο αναφοράς και πηγή όλων των πληροφοριών μου για τις εξελίξεις στην περιοχή, είναι ο φίλος μου Άγγελος Σινάνης που με τη γυναίκα του Σμαραγδή Κούλιου έχουν στήσει εδώ το «Λίκνο» τους, ένα από τα πιο παλιά και όμορφα μαγαζιά με τοπικά προϊόντα, χάρτες και έντυπα φτιαγμένα με ευαισθησία στο περιβάλλον και την οικολογία. Και οι τρεις τους με έκαναν να νιώσω αισιοδοξία για τη «νέα» Ελάτη, που, μετά την έξαψη της τουριστικής ανάπτυξης, προσπαθεί να βρει έναν καλύτερο εαυτό. Τα μπαράκια δεν είχαν ανοίξει ακόμα, αλλά αν πάτε τώρα, σίγουρα θα περάσετε απ' όλα – δυο δρόμοι είναι όλοι κι όλοι.

Στο υπέροχο οροπέδιο του Περτουλίου, ένα καινούργιο σαλέ ετοιμάζεται στο χιονοδρομικό και όλοι

εύχονται η χρονιά να είναι τουλάχιστον καλύτερη σε χιόνι. Το σημαντικότερο ξενοδοχείο στο Περούλι παραμένει το «Αρχοντικό Χατζηγάκη» που επεκτείνεται (ετοιμάζονται ακόμα κάποιες σουίτες, καφέ και κλειστό πάρκιν).

Αλλαγμένο ριζικά είναι το Νεραϊδοχώρι, το χωριό που μπήκε τελευταίο στην τουριστική κούρσα. Αν και ανάμεσα στα όμορφα καφέ και τα πέτρινα αρχοντικά είδαμε να ξεφυτρώνουν κάποιες αρχιτεκτονικές παραφωνίες. Εντυπωσιακή άφιξη εδώ είναι το «Dristela Resort». Χτισμένο στην κυριολεξία δίπλα στα έλατα, διατηρεί εξωτερικά την πέτρινη αρχιτεκτονική παράδοση, ενώ στο εσωτερικό του υιοθετεί ένα πολυτελές English style με πανάκριβα έπιπλα και εξοπλισμό.

Από το Νεραϊδοχώρι στον Ασπροπόταμο

Πέτρινο τοξωτό γεφύρι, στον Ασπροπόταμο.

Αφήνοντας πίσω μας την τουριστική περιοχή του Κόζιακα, μπαίνουμε σε πιο παρθένα μονοπάτια, όπου πρωταγωνιστεί η φύση. Δάση ατέλειωτα, βουνά που προβάλλουν πότε φιλικά και πότε άγρια. Χαράδρες και φαράγγια που δεν μπορείς να προσεγγίσεις με το αυτοκίνητο. Εκκλησιές πολλές και θαυμάσιες, δείγμα της πάλαι ποτέ δύναμης των χωριών. Σκύβεις στα νερά ενός παραπόταμου και μεθάς από τους ήχους των πουλιών – αν είσαι τυχερός θα δεις και πέστροφες να στα κρύα νερά. Ευτυχώς, κάποιοι ρομαντικοί αποφάσισαν να επενδύσουν με ρίσκο εδώ πάνω, βάζοντας στην ταξιδιωτική μας ατζέντα τα χωριά του Ασπροπόταμου. Ο «Πύργος Μαντάνια» του Λάμπρου Παπαγεωργίου ήταν το πρώτο ξενοδοχείο αξιώσεων που άνοιξε στον Ασπροπόταμο. Δίπλα στο χωριό Καλλιρρόη, στη θέση Τρία Ποτάμια, μέσα σε δάσος από πλατάνια, οξιές και ιτιές και με τα έλατα ν' αρχίζουν λίγο πιο πάνω, μοιάζει σαν φρούριο ιπποτών στη μέση του πουθενά. Η πέτρα κυριαρχεί και η μοναστηριακή του αρχιτεκτονική εντυπωσιάζει. Η φετινή μάλιστα επέκταση με την εξωτερική πισίνα και το μπαρ σε στιλ κάστρου στους κήπους έδωσε στο ξενοδοχείο περισσότερη ζωή και το καλοκαίρι.

Ο Λάμπρος είναι ο καλύτερος ξεναγός μας στην περιοχή, όσο κι αν μου θύμωσε που δεν κατάφερα να τον ακολουθήσω στις πραγματικές πηγές του Ασπροπόταμου, στη Δρακόλιμνη Βερλίκας στο όρος Περιστέρι. Υπόσχομαι να το κάνω μια άλλη φορά γιατί, όπως μου είπε κι ο ίδιος, η καλύτερη εποχή για να επισκεφτεί κανείς το σημείο που αναβλύζει ο Αχελώος είναι η άνοιξη, όταν οι μαιάνδροι των πηγών δημιουργούν ένα εκπληκτικό τοπίο. Μας ξενάγησε στα διπλανά χωριά, μας σύστησε τοπικούς παραγωγούς, μας μίλησε για την περιοχή, μας διηγήθηκε ιστορίες και θρύλους, μας χάρισε τσάι από τα γύρω βουνά και τραχανά (τον δοκιμάσαμε στο πρωινό) και μας υποσχέθηκε ψάρεμα πέστροφας, κανό και καγιάκ την άνοιξη, όταν ο ποταμός έχει περισσότερο νερό. Με βάση τον «Πύργο Μαντάνια» απολαύσαμε το ωραιότερο ίσως κομμάτι της διαδρομής από την Καλλιρρόη ως το Χαλίκι, το τελευταίο χωριό πριν μπεις στην Ήπειρο (το Μέτσοβο απέχει μία ώρα από εδώ).

Οδηγήστε χαλαρά και απολαύστε κάθε σπιθαμή ενός υπέροχου ήρεμου τοπίου. Highlight στη διαδρομή η Μονή Παναγιάς Γαλακτοτροφούσας στην Ανθούσα. Σταματήστε και φωτογραφήστε ό,τι σας αρέσει, χαρείτε τα σημεία όπου το ποτάμι δημιουργεί φυσικές λίμνες και –γιατί όχι;– οργανώστε ένα πικ νικ στην όχθη του. Διαφορετικά, βάλτε πλώρη για το Χαλίκι, ένα αυθεντικό βλαχοχώρι, και αναζητήστε τον Χρήστο Ζαχαρή που από δημοσιογράφος σε εφημερίδες και περιοδικά της Αθήνας

βρέθηκε στο χωριό του και ονειρεύεται γι' αυτό ένα διαφορετικό μέλλον από αυτό της απομόνωσης. Αν και το χωριό σχεδόν ερημώνει το χειμώνα, ο ίδιος μένει εδώ φυλώντας... Θερμοπύλες. Στο εντυπωσιακό χειροποίητο στέκι του θα βρείτε ένα φίλο αλλά και έναν ικανότατο ξεναγό. Στη μικρή αυλή με τα λουλούδια απολαύσαμε τσίπουρο με δικούς του μεζέδες αλλά και ντόπιες συνταγές της μάνας του, ενώ από την πλατεία με τα πλατάνια οι μυρωδιές της τσίκνας από τις σούβλες έφτιαχναν το κατάλληλο κυριακάτικο σκηνικό. Αράξαμε μέσα στην απόλυτη γαλήνη της φύσης, διαγράφοντας από το μυαλό μας τη λέξη επιστροφή.

Για πόσο όμως; Με την υπόσχεση πως θα ξανάρθουμε, αποχαιρετήσαμε τον Ασπροπόταμο – ευτυχώς η διαδρομή μέχρι τα Μετέωρα είναι τόσο ενδιαφέρουσα και όμορφη που επιτρέπει μια μικρή έστω παράταση του ονείρου.

Τα χωριά με μια ματιά

Η επιβλητική εκκλησία του Τιμίου Σταυρού, στα Δολιανά.

Πύλη Η είσοδος στην Πίνδο από τον κάμπο της Θεσσαλίας. Όταν η Ελάτη και το Περτούλι γεμίζουν, ο κόσμος μένει στα χαμηλά, δίπλα στον Πορταϊκό ποταμό.

Ελάτη Η «τουριστική» πρωτεύουσα της περιοχής. Όμορφα ξενοδοχεία, προχωρημένα cafe 's, φαγμένα μπαράκια, πολλές ταβέρνες, μαγαζάκια με τοπικά προϊόντα. Όλος ο κόσμος συγκεντρώνεται εδώ τα σαββατοκύριακα του χειμώνα.

Περτούλι Σοφιστική ατμόσφαιρα στο πέτρινο χωριό μέσα στην πανέμορφη κοιλάδα του Περτουλίου. Χιονοδρομικό κέντρο και βάση για ιππασία και άλλα σπορ.

Νεραϊδοχώρι Χωριό μέσα στα έλατα. Η άφιξη ενός νέου πολυτελούς resort το βάζει πιο δυναμικά στο «παιχνίδι».

Πύργα-Δέση Στη μέση της διαδρομής για Ασπροπόταμο, διεκδικούν ένα πιο εναλλακτικό κοινό, που γοητεύεται από τη σιγαλιά του χωριού.

Καλλιρρόη Χωμένο στο πράσινο, στην καρδιά του Ασπροποτάμου, μπήκε στον τουριστικό χάρτη πρώτα με τον «Πύργο Μαντάνια» και στη συνέχεια με τις «Αχελιώδες». Στη θέση Τρία Ποτάμια βρίσκεται το Περιβαλλοντικό Κέντρο του Αρκτούρου.

Αγία Παρασκευή (Τζιούρτζια) Από τα μεγαλύτερα και πιο ιστορικά βλαχοχώρια της περιοχής. Μεγάλο χωριό στη μέση του πουθενά, με μια εντυπωσιακή εκκλησία. Καθίστε στην πλατεία κάτω από τα πλατάνια και απολαύστε ντόπια κρέατα στην ταβέρνα «Η Τζιούρτζια». Ζητήστε από τους ντόπιους να σας μιλήσουν για τη ΦΑΤΑ (Φιλεκπαιδευτική Αδελφότητα Τζιούρτζιας της Αθαμανίας), μια πρωτοποριακή για την εποχή της (1893) οργάνωση που ανέλαβε να κάνει όσα δεν έκανε το κράτος. Από την εκκλησία του Αϊ-Γιώργη ξεκινά ένα μονοπάτι που οδηγεί στον καταρράκτη Μαντάνι του Δαίμονα (1 ώρα και 15 λεπτά).

Δολιανά Εδώ θα βρείτε τη Μονή Δολιανών (1870) ένα από τα σημαντικότερα βυζαντινά μνημεία της Θεσσαλίας με δεκατρείς εντυπωσιακούς τρούλους.

Χαλίκι Το τελευταίο χωριό πριν τις πηγές του Αχελώου στη Βερλίκια. Κάτι σαν ορόσημο στο χάρτη ανάμεσα στη Θεσσαλία και την Ήπειρο.

Χρώμα και ατμόσφαιρα στον «Πύργο Μαντάνια».

Μανιτάρια, Το καλάθι σου και στο δάσος!

Παράδοση αποτελεί πια για την περιοχή του Ασπροπόταμου το τριήμερο μανιταρογνωσίας που οργανώνει ο «Πύργος Μαντάνια» σε συνεργασία μ' έναν από τους καλύτερους μανιταροσυλλέκτες και μελετητή μανιταριών της Ελλάδας, τον Γιώργο Κωνσταντινίδη από τα Γρεβενά. Η φετινή εκδήλωση θα γίνει από 19 έως 21 Οκτωβρίου σε μια περιοχή που φημίζεται για την ποικιλία των άγριων μανιταριών της. Ο Γιώργος Κωνσταντινίδης και ο Λάμπρος Παπαγεωργίου θα σας μάθουν να ξεχωρίζετε τα άγρια μανιτάρια και μετά τη συγκομιδή θα επιστρέψετε στο ξενοδοχείο για φτιάξετε μανιταρόσουπες και μανιταρόπιτες (κρατήσεις στο 24320/87351

Το προφίλ της διαδρομής

Αθήνα-Τρίκαλα 330 χλμ. καλού δρόμου με κάποια προβλήματα στο πέταλο του Μαλιακού και μετά τον Δομοκό έως την Καρδίτσα, όπου βρίσκονται σε εξέλιξη έργα οδοποιίας. Τρίκαλα-Ελάτη 34 χλμ. καλού ασφαλτόδρομου. Η διαδρομή αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον μετά το χωριό Πύλη – που στην ουσία είναι και η πύλη από τον κάμπο της Θεσσαλίας στην Πίνδο. Ελάτη-Καλλιρρόη 80 χλμ. καλού ασφαλτοστρωμένου δρόμου μέσα στο δάσος.

Το καθιστικό στο ανακαινισμένο ξενοδοχείο «Παναστασιού» στην Ελάτη.

Που θα μείνετε

Περιοχή Ελάτης

Ξενώνας Παπαναστασίου

Ανακαινισμένο πλήρως, το πιο παλιό ξενοδοχείο της Ελάτης κράτησε τον φιλόξενο και προσωπικό χαρακτήρα του, επενδύοντας στις σύγχρονες ανέσεις. Family δωμάτια (με πατάρι), cosy δίκλινα (τα 5 με τζάκι), 3 πανέμορφες σοφίτες και 3 σουίτες με υδρομασάζ. Διαθέτει επίσης δωμάτια με παροχές για άτομα με ειδικές ανάγκες, εξωτερική πισίνα κι ένα μπαράκι-σήμα κατατεθέν της περιοχής (Ελάτη, 24340/71150

Λιγκέρι Όμορφος Ξενώνας 13 δωματίων πάνω στον κεντρικό δρόμο του χωριού (Ελάτη, 24340/71454

Μικρή Άρκτος Ξενώνας 11 δωματίων μέσα στα έλατα, με country ρομαντική διάθεση (Ελάτη, 24340/71777

Αρχοντικό Χατζηγάκη Εντυπωσιακό πέτρινο πολυτελές αρχοντικό, σταθερή αξία για την περιοχή.

Συνδυάζει παράδοση και πολυτέλεια (Περτούλι, 24340/91146

Dristela Resort Εντυπωσιακή άφιξη, με κύριο χαρακτηριστικό το πολυτελές country English style.19 δωμάτια, το καθένα με το δικό του χρώμα και ύφος (Νεραϊδοχώρι, 24340/91350, www.dristela.gr).

Βίγλα Ρουστίκ ξενώνας με πέτρα και ξύλο στην είσοδο της Πύρρας. Δωμάτια σε παραδοσιακό και ρομαντικό ύφος (Πύρρα, 24340/91400).

Περιοχή Ασπροποτάμου

Πύργος Μαντάνια Δωμάτια άνετα (μεζονέτες, δίκλινα, τρίκλινα και σουίτες) με ονόματα εμπνευσμένα από τη μυθολογία. Μεγαλύτερο και καλύτερο η καινούργια μεγάλη σουίτα που είναι αυτόνομη σχεδόν από το υπόλοιπο κτίριο κι έχει εντυπωσιακή θέα στη γύρω περιοχή.

Η φετινή επέκταση, εκτός από επιπλέον δωμάτια, έδωσε μεγαλύτερη άνεση στα καθιστικά, την αίθουσα πρωινού, νέο εστιατόριο, εσωτερική πισίνα, μπαρ και εξωτερική πισίνα στους κήπους.

Ιδιαίτερα προσεγμένο πρωινό και με τοπικά προϊόντα (Τρία Ποτάμια Καλλιρρόης, 24320/87351, www.mantania-ae.gr).

Αχελωίδες Δίπλα στο χωριό, σ' ένα ξέφωτο με εντυπωσιακή θέα. Μοναστηριακού ύφους αρχιτεκτονική με μεγάλα δωμάτια σε ρομαντικό ύφος, που θυμίζει κάτι από Ανατολή.

(Καλλιρρόη, 24320/87763, www.acheloideshotel.gr).

Πού θα φάτε

Περιοχή Ελάτης

Στο εστιατόριο του ξενώνα Παπαναστασίου στην Ελάτη. Καλό φαγητό και ευγενικό σέρβις.

Δοκιμάστε όλες τις πίτες που υπάρχουν (δεν παίζονται!), αγριογούρουνο, τη «δυνατή» σούπα με ζυγούρι και πλιγούρι και την τέλεια καρυδόπιτα. Απέναντι ακριβώς, στην ταβέρνα του Καλαμαρά θα σας ξετρελάνει η μπριζόλα από αγριογούρουνο, θα εκπλαγείτε από το κόστι (ακόμα κι από τον τρόπο που σερβίρεται), ενώ τα μαγειρευτά ημέρας και οι σούπες ποικίλλουν ανάλογα με την εποχή.

Κλείστε τραπέζι για ένα δείπνο-εμπειρία στο wine restaurant Δειπνοσοφιστή

στο κελάρι του Καλαμαρά. Πιάτα παραδοσιακής κουζίνας (σούπες, πίτες, κοκόρια) θα δοκιμάσετε στα Κανάβια. Της ώρας και κυνήγι θα βρείτε σε όλες τις ταβέρνες της περιοχής. Ιδιαίτερη ατμόσφαιρα και σέρβις στο ρεστοράν του Αρχοντικού Χατζηγάκη στο Περτούλι.

Περιοχή Ασπροποτάμου

Άγρια μανιτάρια (όταν υπάρχουν), ντόπια κρέατα και κάποια μαγειρευτά στο εστιατόριο του ξενοδοχείου Πύργος Μαντάνια, της ώρας στις ταβέρνες των γύρω χωριών και στο La Verliga του Χρήστου Ζαχαρή στο Χαλίκι (24320/87274, αν τηλεφωνήσετε πριν πάτε θα φάτε καλύτερα). Στο εστιατόριο του ξενοδοχείου Μανάκος στην Καστανιά (στο δρόμο επιστροφής προς Μετέωρα).

Τι να αγοράσετε

Στο Συνεταιρισμό Γυναικών Περτουλίου θα βρείτε εποχικές μαρμελάδες και γλυκά του κουταλιού, τραχανά και παραδοσιακές πίτες, καθώς και αρωματικά φυτά και λικέρ.

Το «Λίκνο» στην Ελάτη (24340/ 71826, www.likno.gr), από τα πρώτα μαγαζιά του χωριού, είναι μια μικρή κιβωτός με καλούδια αλλά κι ένα μαγαζί με άποψη για το περιβάλλον και την τουριστική ανάπτυξη. Μαρμελάδες, λικέρ, βιβλία, χάρτες, σαπούνια, καλλυντικά, βότανα, μέλι, μανιτάρια και πολλά ακόμα. Ζητήστε τον ταξιδιωτικό οδηγό του Άγγελου Σινάνη για την περιοχή.

Στο Χαλίκι βρήκαμε τον κτηνοτρόφο Δημήτρη Ζαχαρή, που παράγει τυριά και κρέας (24910/24304, 6977576444).

Στην Αγία Παρασκευή αγοράσαμε κεφαλογραβιέρα, κασέρι, γαλοτύρι και φέτα από τον παραγωγό Βαγγέλη Πλατή (24320/96433, 24910/23990).

Έλλη Μπουμπουρή eboubouri@athinorama.gr